

עדות הפרופסור: 'משנפטר החזו"א אין לי מי שיפשוט לי את הספיקות..'
 יש כאן בארץ ישראל פרופסור מפורסם ל'ניתוחי מח' (יש לו שם עולמי בכל העולם בתחומי), פרופסור אשכנזי (כמדומני ב'בלינסון', אני לא יודע אם הוא עדיין בחיים או שכבר מת), וראיתי תיאור שהוא מתאר ומספר על הפגישות שהיו לו עם החזון איש זצ"ל, והוא מספר: כל זמן שהחזו"א ע"ה היה חי - היה לי 'חיים קלים'. אם היה לי ספיקות, הייתי מריץ אליו. הוא היה מציל אותי מהספיקות. לפעמים יש 'ספק', הרופא עם כל ה'חכמה' שלו לא יודע אם לעשות 'ניתוח' או לא. אם לא תעשה, אולי חלילה החולה ימות. ואם תעשה 'ניתוח', אולי חלילה הניתוח עצמו ימית את החולה. והפרופסור הזה כשהיה לו את הספיקות הללו, היה שולח את החולים אל החזון איש, שיגיד להם אם לעשות ניתוח או לא, ומה שהיה אומר הוא היה עושה. כך הוא מעיד, והוא מספר: ראיתי שהוא ידע הכל, כל מה שאנחנו טרחנו כל ימי חיינו, וכל מה שאנו פתחנו 'מוחות' של בני אדם כדי לראות מה יש בתוכם, את הכל החזון איש ידע. מבלי שראה הוא ידע. כך הוא מספר, עדות מהימנא של רופא. ואחרי שנפטר החזו"א הוא לא יודע מה לעשות. יש לו ספיקות, ולא יודע לפשוט. זה 'דיני נפשות', זה לא ספק קל. וכך היו עוד מעשים רבים עם ה'חזון איש'^{2,3}. רבותינו אמרו במדרש, על ידי שעמל יגע

תלמיד חכם, ועל ידי מה שהוא עוזר לתלמידי חכמים, ממילא יש לו 'קשר' ו'זיקה' עם ה'תורה'. וגם זה אהני ליה, גם זה יועיל לו שהוא יקום לתחיית המתים. כמה צריך האדם להיות שמח ומצפה ומחמד שיהיו בניו וחתניו בני תורה.

יב. חכמתו של ה'חזון איש'

סיפר לי מו"ר הגאון רבי משה שפירא (שליט"א) זצ"ל: 'אני הייתי 'עד ראיה' למעשה הזה, עם החזון איש. פעם אחת חבר שלי שהיה ישן איתי ביחד באותו החדר בשיבה (ישיבת פונוביו' בבני ברק), צמח לו ב'לחי' מין גידול (ל"א), והלך לבדיקות אצל הרופאים, אמר לו הרופא: 'זה ניתוח קל, אפשר לסלק את

בתורה, כליותיו יועצות, מלמדות אותו הכל בכל מכל. לא צריך ללמוד 'רפואה'. הכל מתגלה לו על ידי התורה הקדושה.

זה. אבל אני חושש שאם אני לא אכין בדיוק כמו שצריך לחתוך את הגידול הזה, חלילה אני יכול לפגוע ב'עצב' אחד מה'עצבים' שלך, וחלילה הפנים שלך יתעקמו, וכל הצורה שלהם תשתנה, ויהיה לך לחי אחת שמוטה ולחי אחת על מתכונתה. ולכן לדעתי עדיף לך להשאיר את הגידול הזה ולא לעשות את ה'ניתוח' הזה, כי זה לא מסוכן, זה יכול להישאר'.

אבל הוא לא רצה להישאר עם ה'גידול' הזה ב'לחי'. הלך לחזון איש, אמרו לו: 'כבוד הרב, כך וכך הענין, הייתי אצל הרופא ואמר לי שיכול לעשות לי ניתוח, אבל הוא חושש וירא שמא הוא יפגע באיזה עצב שנמצאת ליד ה'גידול' הזה'. אמר לו החזון איש, 'אל תדאג, על הכתפיים שלי, תעשה את הניתוח ותבריא', וכתב מכתב לאותו רופא, 'לכבוד החכם הרופא ד"ר פלוני (הוא עדיין חי אותו רופא), תעשה את הניתוח מס"מ כזה ועד ס"מ כזה, ועלי ועל צווארי לא יהיה לו שום דבר רע'. וכך היה, עשה את הניתוח לפי ההוראות של החזון איש, והניתוח הצליח.

איך אפשר לאמוד ולדייק בדיוק, עד היכן הוא המקום שהגידים מתפשטים, ועד היכן העצבים מתפשטים? וכי אפשר לראות זאת ב'מראה'? (אדם ינסה לבדוק מול המראה...הוא לא יודע בין ימינו לשמאלו...). אבל החזון איש ידע. והכל בכח התורה. [עוד שמעתי ממו"ר הגרמ"ש שהיה זמן שהיה גר סמוך לביתו של רבינו החזון איש זצ"ל, וראה דברים רבים "למעלה מן הטבע" כלשונו, ואכמ"ל].

ג. גרם שיקטעו את רגל אביו בחינם..

היה חולה בירושלים, שחלה ברגלו, והרופאים אמרו שצריכים לקטוע את הרגל, כי אם ישאיר את הרגל המצב עלול להתפשט ולפגוע בכל הגוף. והוא שלח את בנו שיסע ל'בני ברק', אל ה'חזון איש', תשאל אותו מה לעשות, דעת הרופאים שצריך לקטוע את הרגל. וככל אשר יורה ה'חזון איש' כך נעשה, 'אורים ותומים'. אבל אותו בן ששלח לשאול את השאלה ל'חזון איש', יצא לתרבות